

ничто неблагородно, за да достигне своѣ-тѣ цѣль; второй обаче немари да ли е благородно или низко поведеніе-то му, доволно е само да го хвалятъ, и прѣзъ това да успѣва въ намѣреніе-то си.

Друго различіе между нихъ е то, че честолюбивый трѣпи да гяда, какво и други челоѣци имѣтъ преимущества, за които да гы хвалятъ: гърделивый обаче не може да трае това; нему е като трѣнъ въ око всяко добро свойство на други-ты челоѣци, всяка тѣхна работа похвална; той не може да миряса ни да ся успокои, доклѣ не развали добрѣ-тѣ честь, коѣто имѣтъ други-ти.

Затова гърделиви-ти падатъ въ лошъ порокъ клеветаніе. Чтомъ узнаѣтъ, че другъ створилъ нѣкоѣ малкѣ погрѣшкѣ, тойчасъ текѣтъ да ѣ просѣватъ, да го осмыватъ и да ся радватъ, че другъ съгрѣшилъ. Многакъ, кога не можѣтъ да открывѣтъ никакъвъ порокъ за другого, лѣжѣтъ и измышляватъ отъ себе си разны пороки, които не е ималъ никога онъ, и просѣватъ гы. Кога, напротивъ, съгядатъ у другого нѣкое преимущество, пазятся съ голѣмо вниманіе да не проговорятъ за него, и ако го други спомынуватъ, тѣи радятъ да го умаляватъ, или да го преиначатъ, та да ся покаже като порокъ. Слѣдователно дѣца мои, какъ ви ся видятъ тѣи челоѣци?

«О! лоши сѣ такыви челоѣци», извыкахъ дѣца-та.

Истина сѣ лоши, отговори старецъ-тѣ, а още и